

Sygn. akt I C 1837/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa Wyższej Szkoły (...) im. prof. T. K. w O.,

przeciwko Ł. L.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego Ł. L. na rzecz powoda Wyższej Szkoły (...) im. prof. T. K. w O. kwotę 780 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie: od kwoty 390 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych) od dnia 26 lutego 2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 390 zł (trzysta dziewięćdziesiąt złotych) od dnia 26 marca 2016r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 407 zł (czteryście siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 1837/16 upr

UZASADNIENIE

Powódka Wyższa Szkoła (...) T. K. w O. domagała się zasądzenia od pozwanego Ł. L. kwoty 805,47 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa (tj. od dnia 1 kwietnia 2016r.) do dnia zapłaty a nadto zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany nie wywiązał się z zawartej umowy określającej warunki odpłatności za studia, albowiem nie uiścił należności opisanych w załączonym do pozwu zestawieniu pomimo tego, że do dnia 18 stycznia 2016r. był wpisany na listę studentów i korzystał ze świadczonych przez powoda usług (k. 2-3).

Pozwany Ł. L. w sprzecznie od wydanego w dniu 29 kwietnia 2016r. nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów postępowania.

Nie kwestionując zasadności roszczeń powoda co do zasady wskazał, że zgodnie ze zmianą harmonogramu płatności uiścił wszelkie należności na rzecz powoda, tj. trzy raty za naukę, z czego ostatnia płatna do dnia 25 stycznia 2016r.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 6 listopada 2015. pomiędzy pozwanym a powodem doszło do zawarcia umowy określającej warunki odpłatności za studia (...) stopnia na kierunku ekonomia w systemie niestacjonarnym. Za naukę pozwany zobowiązany był do uiszczenia opłaty za zajęcia dydaktyczne w wysokości 1900 zł jednorazowo za semestr lub w 10 ratach po 390 zł każda, płatnej począwszy od 30 września, a następnie do 5 dnia każdego miesiąca. Zgodnie z treścią § 3 ust. 12 Regulaminu Opłat (...) Szkoły Wyższej (...) i (...) im. Prof. T. K. w O. oraz § 4 ust. 3 umowy z dnia 6 listopada 2015r., powód miał prawo naliczać odsetki ustawowe za opóźnienie w razie dokonywania nieterminowych płatności za naukę. W związku z sytuacją finansową pozwanego uniemożliwiającą mu uiszczanie płatności rat za czesne w ustalonych w Tabeli Opłat terminach płatności, pozwany zwrócił się do Kanclerza uczelni z propozycją przesunięcia terminów płatności każdej z rat do 25 dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 25 listopada 2015r. W odpowiedzi na wniosek Kanclerz uwzględnił go w całości ustalając między stronami indywidualne terminy płatności rat, w związku z czym płatność pierwszej raty wymagalnej w dniu 30 września 2015r. przypadała na dzień 25 listopada 2015r.

(dowód; Tabela Opłat – k. 20, wniosek pozwanego i zgoda Kanclerza – k. 35, umowa z dn. 6.11.2015r. – k. 15-16, Regulamin Opłat – k. 17-18)

Pozwany w ustalonych terminach płatności uiszczył I ratę za naukę w dniu 21 listopada 2015r., II ratę w dniu 18 grudnia 2015r. Następnie w dniu 18 stycznia 2016r. złożył wniosek o wykreślenie go z listy studentów. Tego samego dnia Dziekan Wydziału Nauk (...) i (...) decyzją nr (...) skreślił pozwanego z listy studentów. Zgodnie z treścią § 3 ust. 4 Regulaminu Opłat (...) Szkoły Wyższej (...) i (...) im. Prof. T. K. w O. oraz § 4 ust. 3 umowy z dnia 6 listopada 2015r. obowiązek regulowania płatności czesnego dla studenta, który złożył rezygnację ze studiów ustaje z ostatnim dniem miesiąca, w którym został złożony wniosek o rezygnację lub nastąpiło wydanie skutecznej decyzji o skreśleniu. W konsekwencji obowiązek płatności za studia ustał z ostatnim dniem stycznia 2016r.

(bezsporne; dowody płatności – k. 36-37, decyzja nr (...) – k. 21, umowa z dn. 6.11.2015r. – k. 15-16, Regulamin Opłat – k. 17-18)

Pismem z dnia 18 lutego 2016r. doręczonym pozwanemu w dniu 19 lutego 2016r. pozwany został wezwany do zapłaty zaległego czesnego, tj. kwoty 1.211,03 zł. Zgodnie z treścią pkt. IV ppkt. 13, powód naliczał opłatę za wysłanie wezwania do zapłaty w wysokości 20 zł. Na skutek wezwania pozwany w dniu 20 lutego 2016r. dokonał płatności III raty zaś w dniu 13 marca 2016r. wpłacił na rzecz powoda kwotę 20,10 zł tytułem opłaty za wezwanie do zapłaty. Uznał żądanie zapłaty w pozostałej części za niezasadne, skoro terminy płatności dalszych rat przypadały na okres po skreśleniu go z listy studentów.

(bezsporne; wezwanie do zapłaty – k. 22, dowody wpłat – k. 38-39, wymiana korespondencji – k. 40-41)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których żadna ze stron nie kwestionowała. Okolicznością bezsporną był fakt, że strony wiązała umowa. Bezspornym był również fakt, że pozwany uzyskał od Kanclerza zezwolenie na przesunięcie terminów płatności rat czesnego. Bezsporną między stronami był fakt rezygnacji pozwanego z dalszej nauki oraz fakt skreślenia go z listy studentów.

Okolicznością sporną był obowiązek pozwanego do uiszczenia kolejnych dwóch rat, tj. raty IV i raty V, których wymagalność została ustalona przez strony na dzień 25 lutego 2016 i 25 marca 2016r., tj. po dniu skreślenia z listy studentów.

Strony wiązała umowa, która w sposób jasno określała ich wzajemne zobowiązania. W myśl art. 353¹ kc strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Zgodnie zaś z art. 353 kc zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić, przy czym

dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom, zaś wierzyciel powinien w taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania (art. 354 kc).

Istotą przewidzianej w umowie oraz regulaminie studiów możliwości uiszczenia wymaganej opłaty za naukę za każdy semestr jednorazowo bądź w 5 miesięcznych ratach oraz obowiązku wnoszenia opłaty przez studenta do dnia skreślenia go z listy studentów było zapewnienie powódce wynagrodzenia za świadczone usługi proporcjonalnie do czasu jej świadczenia (§4 ust. 3 umowy k. 15v.; §3 ust. 4 regulaminu opłat k. 17; oraz tabela opłat k. 19-20).

Skutkiem udzielonej pozwanemu przez powódkę zgody na przesunięcie płatności rat za studia (§3 ust. 13 regulaminu opłat k. 17v.; podanie k. 35) treść zawartej przez strony umowy została zmodyfikowana ale modyfikacja ta dotyczyła jedynie odroczenia terminu płatności kolejnych rat za naukę świadczoną pozwanemu. Modyfikacja ta w żaden sposób nie wpłynęła na obowiązek uiszczenia przez pozwanego pełnej odpłatności, proporcjonalnej do okresu świadczonej mu usługi. Pozwany nie wykazał aby powódka oprócz zmiany terminu płatności rat zrezygnowała z należnej jej części wynagrodzenia w przypadku wcześniejszej rezygnacji przez pozwanego z kształcenia. Twierdzenia przeciwne prowadziłyby to

Skoro obowiązek opłaty za kształcenie ustał z końcem stycznia 2016r., pozwany winien uiścić opłaty za naukę za okres proporcjonalny do świadczeniu mu tej usługi, tj. 5 rat, których termin płatności zgodnie z obowiązującą wszystkich studentów tabelą opłat przypadał na 25 dzień miesiąca poczynając od września 2015r. do stycznia 2016r.

Twierdzenia pozwanego, jakoby w tej sytuacji nie był obowiązany do uiszczania dalszych płatności za studia są niezasadne. W sytuacji bowiem, gdyby z uwagi na trudną sytuację materialną studenta powódka zgodziła się na odroczenie terminu płatności pierwszych pięciu rat (tj. opłaty za cały semestr) na dalsze okres (np. na miesiąc luty) podzielenie argumentacji pozwanego musiałoby prowadzić do wniosku, że student taki w ogóle nie jest zobowiązany do uiszczenia jakiegokolwiek opłaty za studia pomimo tego, że przez cały semestr korzystał z usług świadczonych na jego rzecz przez powódkę.

Pozwany nie kwestionował faktu, że pobierał naukę do stycznia 2016r. włącznie. Skoro zatem pozwany za okres do stycznia 2016r. winien był uiścić łącznie 5 rat po 390 zł (z uwzględnieniem przesunięcia terminu wymagalności tych rat) to roszczenie powoda jest uzasadnione.

Na kwotę jakiej powód mógł skutecznie domagać się od pozwanego zaliczyć należało:

- kwotę 390 zł tytułem IV raty za świadczoną pozwanemu do stycznia 2016r. włącznie naukę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 lutego 2016r. (tj. od dnia wymagalności tej kwoty);

- kwotę 390 zł tytułem V raty za świadczoną pozwanemu do stycznia 2016r. włącznie naukę wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 marca 2016r. (tj. od dnia wymagalności tej kwoty).

Tym samym w oparciu o zawartą między stronami umowę oraz ww. przepisy należało zasądzić jak w pkt I wyroku. Zasądzenie odsetek znajduje oparcie w treści art. 481 § 1 k.c.

Jak już wyżej wskazano, skoro powód zmienił na korzyść pozwanego terminy wymagalności poszczególnych rat, zmodyfikował również własne uprawnienia w zakresie możliwości dochodzenia odsetek ustawowych za opóźnienie, które przypadały na okresy późniejsze, niż w wypadku pozostałych studentów uczelni. W konsekwencji żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek ustawowych (k. 23) od dat wcześniejszych uznać należało za nieuzasadnione i podlegające oddaleniu.

Żądanie w zakresie kwoty 20 zł tytułem wezwania pozwanego do zapłaty naliczone zgodnie z regulaminem opłat również podlegało oddaleniu, albowiem pozwany załączając dowód opłaty (k. 39) należycie wykazał, że spełnił świadczenie wobec powoda w tej części w dniu 12 marca 2016r.

O kosztach orzeczono po myśli art. 100 kpc (pkt III). Ponieważ powód przegrał sprawę jedynie w znikomym zakresie, należy mu się zwrot całości kosztów od pozwanego. Na koszty te składały się: 30 zł tytułem uiszczonej opłaty od pozwu, 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej za pełnomocnictwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki